

μανουβράρω

μανουβράρω, ρ. [<μανούβρα + κατάλ. -άρω]. **1.** εκτελώ τους κατάλληλους χειρισμούς για να φέρω στην κατάλληλη θέση μηχανοκίνητο μέσο, ιδίως αυτοκίνητο: «μανουβράρει μια ώρα για να παρκάρει το αυτοκίνητό του». **2.** ελίσσομαι κατάλληλα για να πετύχω θεμιτό ή αθέμιτο κέρδος ή σκοπό: «έχει το σκοπό του κάθε φορά που αρχίζει και μανουβράρει». (Λαϊκό τραγούδι: θα **μανουβράroume** μαζί την ακατάστατη ζή. Μια σφαίρα είναι ο ντουνιάς και θα γυρίσει και για μας). **3.** αλλάζω τακτική: «μόλις κατάλαβα πως δε θα περνούσε η πρότασή μου, άρχισα να μανουβράρω και τους παρουσίασα μια καινούρια».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας